

کارشناس مسائل اقتصادی در گفت‌وگو با «جوان»:

تولید کنندگان لوازم خانگی به شیوه‌های جایگزین روی آورده‌اند

احسان فدایی، کارشناس صنعت لوازم خانگی معتقد است مداخلات دولتی از قیمت‌گذاری گرفته تا تشویق به افزایش تیراژ تولید برای آمارسازی‌های کمی، باعث شده است صنعت لوازم خانگی داخلی در شرایط نامطلوبی قرار گیرد. مقیاس پایین تولید، ظرفیت پلاسافتاده، تعدد تولید کنندگان، مشکلات تحریم و همکاری نکردن تأمین کنندگان معتبر، وجود کالاهای قاچاق، مداخلات قیمتی دولت و عدم حمایت از ایجاد کنسرسیوم، مجموعه عواملی است که شرایط نامطلوبی را برای این صنعت به وجود آورده است. وی مشکلات این صنعت انحصاری و ادامه حیات آن را آسیب شناسی کرده و می‌گوید: ما مسئولان برای رفع هر مشکلی نقطه انفجاری را آسیب‌شناسی می‌کنیم، در حالی که مشکل باید از ریشه رفع شود. در حال حاضر وضعیت صنعت‌طوری است که تولید کنندگان چاره‌ای جز روی آوردن به روش‌های جایگزین تولید و فروش ندارند و در شرایط بی‌ثباتی نرخ ارز تولید کننده و مصرف کننده به نوعی متضرر می‌شوند. گفت‌وگوی «جوان» با احسان فدایی به‌توانید.

تولید کنندگان در چهار سال گذشته تلاش کردند تولید را داخلی‌سازی کنند. به نظر شما چند درصد از تولیداتمان داخلی است؟

مسئولان برای بررسی و آسیب شناسی مشکلات همیشه در آخرین نقطه قرار می‌گیرند. به عبارتی زمانی که چالش به نقطه انفجاری می‌رسد به فکر چاره‌جویی می‌افتند، در حالی که باید به ریشه مشکلات برگردیم. صنعت لوازم خانگی به رغم شاره‌های تبلیغاتی که متولیان آن می‌دهند یک صنعت کاملاً مونتاژی است. در اغلب کشورهای دنیا این صنعت مونتاژی بر هزینه ساخت داخلی نمی‌شود، زیرا سرعت تغییرات در بروز رسانی تکنولوژی‌های مورد نیاز این صنعت بالاست و هزینه‌های تحقیق و توسعه نیز برای کشورهای که میزان تولید و فروش‌شان بالا نیست صرفه اقتصادی ندارد. در اغلب کشورها قطعات و مواد اولیه توسط پیمانکاران داخلی و خارجی تأمین می‌شود. رقابت این صنعت در دنیا ننگ‌انگاست و اغلب کشورها برای تأمین قطعات و مواد اولیه‌شان سراغ چین‌ها می‌روند.

چرا چین توانست در این صنعت رگورد بزند؟

طی دو دهه اخیر چین سیاست‌هایی را برای ثبت رکورد تولید و صادرات قطعات لوازم خانگی اتخاذ کرد و توانست به خوبی بازارها را قبضه کند. مشوق‌هایی برای صادرات قطعات این صنعت تعیین کرد، دامپینگ‌هایی در بازار ایجاد کرد، هزینه ارسال قطعات به کشورهای مقصد را کاهش داد. به همین دلیل این کشور اجازه رقابت به سایر کشورها نداد. حتی کشورهایی صاحب تکنولوژی هم سفارش ساخت به چین می‌دهند، زیرا به صرفه‌تر است.

به توجه به توضیحات جناب‌عالی، چشم‌انداز تولید ملی صنعت لوازم خانگی در ایران چگونه است؟

قیمت مواد اولیه و قطعات در صنعت لوازم خانگی بسیار تعیین کننده است. از این رو نوسانات نرخ ارز در کشور ما بسیار بر قیمت تمام شده کالای نهایی تأثیر گذار است. پروسه انتقال قطعات و مواد اولیه در ایران چهار تا شش ماه طول می‌کشد. یعنی از زمانی که ثبت سفارش می‌کنیم تا زمانی که قطعه به خط تولید برسد چندین نوسان ارزی اتفاق می‌افتد. به همین دلیل تولید کالای نهایی گران تمام می‌شود.

از نوسانات ارزی که مدام تولید کنندگان با آن دست به‌گریبان هستند بگذریم، برخی سیاست‌های غلط متولیان مانند تعیین تکلیف دستوری که سیاستی غلط و نخبه‌ست موجب می‌شود سیستم تولید با چالش جدی روبه‌رو شود. به این موارد رکود بازار، ورود کالاهای قاچاق سازمان یافته در تیراژ بالا، استیصال کم فروشنده‌گان خرد و از همه مهم‌تر رغبت مردم به تعمیر کالا به جای خرید و تعویض آن را نیز اضافه کنید همگی این موارد دست به دست هم می‌دهند و تولید را غیر اقتصادی و گران می‌کنند، به طوری که در حال حاضر تولیدکننده و خریدار هر دو متضرر هستند.

بر فروشندگان خرد اشاره کردید، چرا رغبت کمی برای فروش کالای داخلی دارند؟

فروشندگان خرد در رغبت بیشتری به کالای قاچاق دارند، زیرا حاشیه سود بالایی دارد و به سرعت با کالای تولید خیرید می‌شود. طبیعی است که با توجه به وضعیتی که شرح دادم خریدار داخلی منظر تولید کنند می‌ماند. نیاز خود را یا بازار قاچاق تأمین می‌کند یا کالایش را تعمیر می‌کند. در چنین شرایطی تولید کننده بار کدود بازار نیز مواجه می‌شود و از همه مهم‌تر وزارت صمت وارد ماجرا می‌شود و با تعیین قیمت دستوری توپ را به زمین تولید کنندگان می‌اندازد تا خود را پاک و مبرهن از هر سیاست افزایش قیمتی نشان دهد.

مشکلات تولید برای تمام بخش‌های صنعت وجود دارد و فقط مختص صنعت لوازم خانگی نیست، اما تر فنندهایی که تولید کنندگان برای افزایش قیمت و به اصطلاح قالب کردن کالا به مشتری به کار می‌گیرند بسیار غیر منصفانه است و با قیمت‌های ۵۰۰ تا ۱۰۰ میلیون تومان سنگینی ندارد. آیا این تر فنندها قابل توجه است؟

تغییرات نرخ ارز، هزینه‌های پنهان مانند دور زدن تحریم‌ها و نقل و انتقال پول و سهم ۳۰ درصدی دولت از قیمت نهایی کالا همگی تولید کننده را سبب چالش روبه‌رو می‌کند و طبیعی است برای بقا و ادامه حیاتش به شیوه‌های جایگزین روی بیاورد. امسال برای حفظ بازار، فروش اقساطی داشتند اما به دلیل بالا رفتن هزینه‌ها قیمت تمام شده این روش را متوقف کردند و فقط فروش نقدی دارند. یا به عرضه کنندگان تخفیف می‌دادند که آن نیز متوقف شد. از این رو برای فرار از قیمت دستوری وزارت صمت با تغییر سب‌های کالا و ابداع مدل‌های جدید قیمت را گران می‌کنند.

در ماه جاری برخی فروش‌شان را تعطیل کردند تا بازار تشنه عرضه بماند و بخشی از تقاضا را به سال آینده منتقل کردند. آیا این اقدام تخلف محسوب نمی‌شود؟

تولید کننده یک سرمایه‌گذار است و به هیچ دولتی تعهد ندارد. منطقی است که برای بقای خود را هر تر فندی استفاده کند. در ماه‌های گذشته با افزایش نرخ ارز تقاضا برای خرید به یکباره بالا رفت، زیرا مردم تصور می‌کردند اگر خرید کالای‌شان به سال آینده موکول شود با چند برابر قیمت باید کالا خریداری کنند. از این رو هجوم تقاضا به سمت بازار به تقاضای روانی تبدیل شد و این اتفاق در شرایط کاهش عرضه به گرانی قیمت‌ها دامن زد. اگر متولیان این صنعت چاره ننگند، بازار لوازم خانگی در آینده‌ای نزدیک به نقطه بحرانی می‌رسد که دیگر ممکن‌های مقطعی نمی‌تواند مشکل را بر طرف کند.

سایه‌سنگین انحصار و گرانی بر بازار لوازم خانگی، صمت ساکت است

تولید کنندگان بزرگ لوازم خانگی فروش اسفند ماه خود را در سکوت وزارت صمت، به طمع گرانی قیمت در سال ۱۴۰۲ متوقف کرده‌اند

وزارت صمت بارها اعلام کرد برای این صنعت برنامه دارد که به زودی رونمایی خواهد شد. اما هنوز نه از برنامه خبری است و نه از آرامش در بازار. ظاهراً تدبیر «تعیین قیمت‌های دستوری» که از برنامه‌های شکست خورده در تولید است تنها راحل وزارت صمت بود که به اجرا و آمد و تولید کننده و مصرف کننده را زمین‌گیر کرد. تولید کننده به دنبال تر فنندهای جدید و راه‌های جایگزین برای افزایش قیمت‌ها مانند تشنه نگه داشتن بازار، توقف فروش و تحویل دوسه ماهه قیمت‌ها رفت و مصرف کننده نیز به رغم پرداخت نقدی قیمت در دام روز شمار‌های تحویل کالاتافتاد.

اعمال محدودیت‌های فروش در شب عید

امسال نیز مانند سال گذشته بازار لوازم خانگی با فراز و فرودهای بسیاری همراه بود، در حالی که وزارت صمت بر تعیین دستوری قیمت‌ها اصرار داشت در سه مرحله خودسرانه یا با مجوز سازمان حمایت قیمت‌ها گران شد. در این میان تولید کنندگان برای حفظ بازار فروش اقساطی راه انداختند اما کالا را با تأخیر پنج، شش ماهه به خریدار تحویل دادند. در میانه سال فروش اقساطی متوقف شد و به رغم پرداخت نقدی خریداران، کالا با تأخیر دوسه ماهه تحویل داده شد. در نیمه دوم امسال با آغاز نوسانات ارزی، تولید کنندگان میزان عرضه خود به بازار را به دست گرفتند و در ماه‌های پایانی سال با افزایش نجومی قیمت ارز، عرضه کالا به طور کامل متوقف شد. در اسفند ماه که به دلیل فرا رسیدن عید نوروز بازار رونق گرفت، برخی تولید کنندگان فروش خود را بستند و مصرف کنندگان را با مشکل مواجه کردند. خبرهای رسیده به خبرنگار ما حاکی از آن است که در اسفند ماه فقط یک هفته فروش کالا آزاد شد تا کالاهای ته انبار تولید کنندگان به فروش برسند. برخی از تولید کنندگان به طمع افزایش قیمت در سال آینده هم به خودشان ضرر زدند و هم به خریداران کالای ایرانی. علاوه بر این مصرف کنندگان از خدمات پس از فروش ضعیف لوازم خانگی همچنان گله دارند و مخاطبان «جوان» در تماس با روزنامه موارد متعددی را اعلام کردند که به پیگیری و رصد نهادهای نظارتی نیاز دارد.

سخن آخر

اگر موضوع واردات لوازم خانگی را بخواهیم فارغ از مسائلی سیاسی تحلیل کنیم، با تقابل دو دیدگاه مواجه هستیم؛ یک دیدگاه که با طرفداری از تولید داخل، حاضر است به هر قیمتی درهای واردات بسته شود تا تولید داخل در یک محدوده امن قرار بگیرد و در رأس این هرم تولید کنندگانی قرار دارند که ۴۰ درصد بازار این محصولات را در اختیار دارند. اما دیدگاه دوم بر اصل استوار است که واردات دارند و مشتری بلکه بر به خرید است و حق انتخابی ندارد آن هم با هر رقابت و شکستن انحصار در بازار شود. این نگاه تا حدی سلیقه و نیاز مصرف کننده را نیز در نظر می‌گیرد.

فارغ از دو نگاه، چیزی که در حال حاضر در بازار لوازم خانگی مشهود است اینک هنوز تولید داخل در بخشی از محصولات از نیاز مصرف بازار عقب است و برای تأمین این فاصله نیاز به واردات احساس می‌شود. از طرفی، کالاهایی که در حال حاضر در کشور تولید و عرضه می‌شوند، به دلیل نبود رقیب تجاری، بازار را در بد خور دارند و مشتری بلکه بر به خرید است و حق انتخابی ندارد آن هم با هر قیمتی که انحصار گران عرضه کنند. در این میان، مسئله مهم‌تر بحث قاچاق است، چرا که در سه سال اخیر که ممنوعیت واردات وضع شده است، میزان و حجم کالای قاچاق این برندها چندین برابر شده که در نتیجه دولت، تولید، توزیع و مصرف کننده متضرر شده‌اند، چون کالا بدون گمرکی، پایین‌تر از قیمت برند ایرانی و بعضاً تقلبی و قطعاً بدون خدمات و گارانتی به فروش می‌رسد.

برخی از فعالان اقتصادی هم با انتقاد از اینکه صنعت لوازم خانگی ایران نباید گرفتار مصلحتی که امروز صنعت خودرو با آن دست به‌گریبان است شود، معتقدند نمی‌توان ارتباطی بین صنعت را با خارج از کشور قطع کرد و همواره باید فضای رقابتی در صنعت و جریان انتقال تکنولوژی به صورت پیوسته در تولید وجود داشته باشد که این مسئله جز با همکاری خارجی‌ها مقدور نیست.

جوان

تولید کنندگان چرا گران کردند؟

سختگوی انجمن تولید کنندگان لوازم خانگی و عضو گروه گلابیه «انتخاب» که جزو نویسندگان نامه به رهبری بود، درباره گلابیه رهبری از افزایش قیمت‌ها به رغم حمایت ایشان از تولید کنندگان این صنعت می‌گوید: «در صنعت لوازم خانگی از آبان سال ۹۹ تا آبان ۱۴۰۰ به صورت نقطه‌ای ۱۰ درصد افزایش قیمت اتفاق افتاده که وزارت صمت هم بر این آمار صحه می‌گذارد.» حمید رضا غزنوی می‌افزاید: «اما بسیاری از تولید کنندگان که سهم عمده‌ای هم در تولید لوازم خانگی کشور دارند، پس از پیام مقام معظم رهبری و حمایت ایشان از صنعت لوازم خانگی، حتی یک درصد هم افزایش قیمت ندادند، این در حالی است که در این مدت شاهد افزایش ۲۰ تا ۳۰ درصدی و حتی بعضاً صد درصدی در قیمت مواد اولیه و افزایش بالای ۲۰۰ درصدی در حمل و نقل بین‌المللی بودیم.»

وی عنوان می‌کند: «برخی از کارخانجات با توجه به افزایش قیمت مواد اولیه در حاشیه ضرر هستند، چون افزایش قیمت ندادند. این صنعت نسبت به بقیه صنایع گران نیست و افزایش قیمت تأمین‌میزان با منطق اقتصادی جور در نمی‌آید.» غزنوی با تأکید بر اینکه این گرانی و سختی که بر مردم تحمیل می‌شود، قابل درک است، می‌گوید: «اما سود این افزایش قیمت در جیب ما نمی‌رود و ما میانگین ۸ درصد افزایش قیمت داشتیم و در جریان اینکه قیمت برخی محصولات دوبرابر افزایش یافته است، نیستیم.»

اتخاذ تصمیم شکست خورده از سوی صمت

در پی گلابیه رهبری انتقادات از افزایش قیمت خودسرانه تولید کنندگان محصولات لوازم خانگی، به حدی بالا گرفت که وزیر صمت در واکنش به این گرانی‌ها، از اصلاح افزایش قیمت خارج از ضابطه لوازم خانگی خبر داده و درباره علت افزایش قیمت اخیر لوازم خانگی ایرانی می‌گوید: «بررسی‌ها در وزارت صمت در حال انجام است و اگر به این نتیجه برسیم که در افزایش قیمت‌ها، ضوابط رعایت نشده باشد به گونه‌ای عمل خواهیم کرد که قیمت اصلاح شود. در اینجا دو چیز داریم یکی گرانفروشی و دیگری گرانی. گاهی به خاطر افزایش قیمت مواد اولیه تغییر قیمت می‌دهند، گاهی هم گرانفروشی که اگر این صنایع اقدام به گرانفروشی کرده باشند باید سریعاً نسبت به اصلاح قیمت اقدام کنند. اما اگر بحث گرانی قطعات و مواد اولیه مصرفی باشد باید موضوع بررسی و پیگیری شود و سعی کنیم تا مواد اولیه را با قیمت پایین‌تری به دست این تولید کنندگان برسانیم.» اما موضوعی که در این میان باید مورد توجه قرار گیرد این است که

شرکت تولید کننده لوازم خانگی و دو شرکت دیگر که آنها نیز در وابستگی شرکت «سنوا» و اطرافیان این تولید کننده قرار دارند، دیده می‌شد. در پی ارسال نامه به رهبری و درخواست برای ممانعت از واردات لوازم خانگی، ایشان نیز خطاب به رئیس‌جمهور، دستور دادند جلوی واردات لوازم خانگی کراهی گرفته شود. غلامحسین اسماعیلی رئیس دفتر رئیس‌جمهور هم دستور رئیس‌جمهور در این خصوص را به وزرای اقتصاد و صمت ابلاغ کرد.

اما اتفاقی که پس از این نامه حمایتی رخ داد، این بود که برخی از سودجویان بازار لوازم خانگی به بهانه حمایت از تولید داخلی، با تفسیر اشتباه از نامه رهبری به دنبال این بودند تا به بازار پرسود خود رونق ببخشند. این در حالی است که رهبری با این دستور بیش از هر چیزی به دنبال باثبات کردن صنعت لوازم خانگی از طریق حفظ سهم بازار برندهای داخلی بودند که در دوران تحریم توانسته بود توانمندی‌اش را ارتقا دهد. البته در آن مقطع نیز تأکید شد با توجه به دستور رهبری در ممنوعیت واردات لوازم خانگی کراهی به کشور نباید مسئولان سیاست در گانه‌ای را نسبت به برندهای کراهی در بازار داشته باشند، نباید واردات دو برند «ال جی و سامسونگ» ممنوع شود، اما بقیه برندها آزاد باشد، چرا که غیر از این دو برند خارجی، دو برند دیگر «دوو و هیوندای» نیز سهم بالایی از بازار را در اختیار دارند، این در حالی است که در دایره ممنوعیت‌های اعمالی نظر نگرفتند.

فرمان افزایش قیمت صادر شد!

اما ماجرا وقتی جالب‌تر شد که برخی تولید کنندگان لوازم خانگی دو هفته بعد از ممنوعیت واردات لوازم خانگی کراهی به کشور، قیمت محصولات خود را بین ۸ تا ۱۲ درصد افزایش دادند؛ موضوعی که باعث برهم خوردن آرامش بازار لوازم خانگی شد. وزارت صمت هم به عنوان نهاد متولی اعلام کرد افزایش قیمت‌ها غیر قانونی است و به موضوع رسیدگی خواهد کرد، ولی خبری از رسیدگی نشد. ناگفته نماند در طول سال گذشته، شاهد رشد قیمت محصولات لوازم خانگی در چند مقطع زمانی بودیم؛ یکبار در اردیبهشت ماه، خبر تولید کنندگان لوازم صوتی و تصویری از افزایش ۱۰ درصدی قیمت لوازم خانگی منتشر شد؛ بار دیگر هم اوایل خردادماه که رئیس انجمن تولید کنندگان لوازم صوتی و تصویری از افزایش ۱۰ درصدی قیمت لوازم خانگی ایرانی صحبت به میان آورد. چندی از این خبر نگذشت که اواخر خردادماه، سختگوی انجمن تولید کنندگان لوازم خانگی هم از رشد متوسط ۱۰ درصدی قیمت‌ها در خرداد امسال نسبت به مدت مشابه سال ۹۹ خبر داد.

صمت مانع گرانفروشی لوازم خانگی شود

حسینی کیا، عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس؛ وزارت صمت، معدن و تجارت باید با بررسی دقیق با تولید کنندگانی که از عرضه لوازم خانگی به میزان کافی به بازار خودداری می‌کنند و در تلاش هستند با احتکار، قیمت‌ها را افزایش دهند، برخورد و با واردات مدیریت شده از بروز این اقدامات جلوگیری کند. وزارت صمت با تشدید نظارت از گرانفروشی جلوگیری کند، وزارت صمت می‌تواند با استفاده از سامانه‌ها میزان تولید، نحوه، محل و قیمت عرضه لوازم خانگی را رصد کند تا در صورت بروز تخلف با متخلفان برخورد کند. سازمان تعزیرات حکومتی باید با تولید کنندگانی که محصولات تولیدی خود را به بازار عرضه نمی‌کنند و فقط آنها را انبار نگهداری می‌کنند، برخورد کند، این روش موجب می‌شود بخشی از مشکلات کنونی رفع شود. یکی دیگر از راهکارها برای افزایش توان خرید مردم، تأمین تسهیلات است، به این معنا که بانک‌ها اقدامات لازم برای ارائه این تسهیلات به منظور خرید لوازم خانگی را برای خانواده‌ها فراهم کنند. هر چند برخی از مواد اولیه مورد نیاز تولید لوازم خانگی مانند فولاد، پتروشیمی، آلومینیوم و... بر اساس نرخ ارز برای تولید کنندگان تأمین می‌شود اما باید توجه کرد هزینه انرژی و دستمزد کارگران ریالی است، بنابراین نباید قیمت تمام شده لوازم خانگی را به صورت کامل بر اساس نرخ ارز محاسبه کرد.

بازار لوازم خانگی انحصاری شده است

لطف‌الله سیاه کلي، عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس؛ زمانی که بازار کنترل نشود و مدیریتی بر بازارهای انحصاری صورت نگیرد، تولید کننده سوءاستفاده می‌کند و ما شاهد این روند در حوزه‌های مختلف مانند صنعت لوازم خانگی هستیم. با توجه به محدودیت واردات لوازم خانگی محدود، در بازار این کالاها نیز انحصار ایجاد شده است. در حال حاضر به جوانان توصیه می‌شود از دواج کنند اما با توجه به اینکه هزینه تهیه یک جهیزیه حدود ۴۰۰ میلیون تومان است، این سؤال ایجاد می‌شود که یک خانواده کم در آمد چگونه می‌تواند هزینه خرید جهیزیه را تأمین کند. وزارت صمت در حوزه تجارت تقریباً تعطیل است و کنترلی بر بازار ندارد و حتی می‌توان گفت حضور ندارد و حرفش نافذ نیست، این وزارتخانه در برخی موارد در تولید کنندگان در حوزه گران کردن خودرو و لوازم خانگی نیز جلوتر است. این وزارتخانه باید حامی مردم باشند نه افزایش قیمت‌ها دامن بزند. هر چند نمایندگان مجلس تذکر از بسیاری درباره انتقاد از گرانی‌ها می‌دهند اما به نظر می‌رسد وزیر صمت از یک اطمینانی برخوردار است که آقای رئیسی وی را تغییر نمی‌دهد و این اطمینان هم وزیر را دچار توهم کرده و به وظایف خود عمل نمی‌کند و هم به دولت مردمی، با کدست و بر تلافش آقای رئیسی خسارت می‌زند.

صمت تنظیم‌گر حوزه لوازم خانگی است

رضا تقی پورانوری، عضو کمیسیون صنایع؛ وزارت صمت باید برای تنظیم بازار لوازم خانگی مدل‌های مدیریتی طراحی و در صورت پروانه برای تولید کنندگان، این شاخص‌ها را لحاظ کند. متأسفانه در حال حاضر شاهد خلل تنظیم‌گری در برخی حوزه‌ها هستیم، به گونه‌ای که یکباره واردات ممنوع می‌شود و از آنجا که رقابت در بازار به دلیل این ممنوعیت از بین می‌رود، تولید کنندگان داخلی رقیبی برای خود نمی‌بینند، بنابراین در بحث کیفیت و قیمت با چالش‌هایی روبه‌رو می‌شویم. برای جبران خلل رقابت در حوزه لوازم خانگی به دلیل ممنوعیت واردات وزارت صمت که متولی و تنظیم‌گر این حوزه است، باید مدل‌های جدید پیش‌بینی کند تا از قیمت‌های نااعلاوه و کمبود این کالاها در بازار جلوگیری شود. با توجه به اینکه بسیاری از مواد اولیه و قطعات مورد استفاده در تولید لوازم خانگی از منابع داخلی به دست می‌آید، مردم حق دارند توقع داشته باشند این محصولات حتی با قیمت‌های پایین‌تر از کشورهای همسایه و منطقه به دست‌شان برسند. باید شاخص‌هایی تعیین کنیم و وزارت صمت با مؤلفه‌ها را مستمر کنترل کند. با توجه به اینکه سال‌ها حمایت از تولید داخل و دانش‌بنیان‌ها را توصیه می‌کنیم ولی القاعده ما نباید واردات را توصیه کنیم اما باید به این نکته نیز توجه کرد که در خلل واردات، باید مکانیسم‌ها و سازوکارهای مناسبی برای تنظیم بازار پیش‌بینی کرد تا مکانیسم‌مردن‌باز برای جبران محدودیت واردات لحاظ شود.

تولید کنندگان لوازم خانگی از فرصت اعتمادسازی استفاده کنند

حجت‌الله فیروزی، عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس؛ پس از خروج شرکت‌های کراهی از بازار لوازم خانگی کشور، از تولید کنندگان داخلی حمایت بسیاری شد و همه بخش‌های کشور تمام‌قد از تولید کنندگان لوازم خانگی حمایت کردند. این حمایت‌ها فرصت خوبی بود که تولید کنندگان بتوانند با افزایش داخلی‌سازی روی پای خود بایستند و زمینه سرمایه‌گذاری بیشتر در این حوزه را فراهم کنند. هر چند مجموعه‌های داخلی نیز با سرمایه‌گذاری فعالیت در این حوزه را آغاز کردند اما اتفاق بدی در ادامه محور رخ داده؛ یکسویه موضوع کیفیت بی‌توجهی شد به این معنا که تلاش برای افزایش کمیت موجب شد توجه کمتری به کیفیت شود و از سوی دیگر قیمت لوازم خانگی در بازار افزایش یافت که این موضوع آسیب زیادی به این بازار وارد کرد. به جای اینکه از فرصت استثنایی که برای بازار لوازم خانگی ایجاد شده بود برای اعتمادسازی در داخل برای خرید لوازم خانگی داخلی استفاده شود، از این شرایط برای افزایش قیمت تحت عناوین و بهانه‌ها برای مختلف بدون توجه به نقای کیفیت استفاده شد، در نتیجه از این فرصت استثنایی به درستی استفاده نشد و گلابیه‌های مردم و مسئولان را در پی داشت. فعالان و تولید کنندگان لوازم خانگی باید دقت کنند فرصت استثنایی موجود را در دست ندهند، اگر این دقت صورت نگیرد، همانند آنچه در حوزه خودرو رخ داد، پیش می‌آید.

